



ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 października 2023 r.

Pozycja 267

POSTANOWIENIE

z dnia 18 lipca 2023 r.

Sygn. akt Ts 134/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Jakub Stelina,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej L.C. o zbadanie zgodności:

art. 99a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, ze zm.), z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 22 czerwca 2022 r. (data nadania) L.C. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Wyrokiem z 24 lutego 2021 r. (sygn. akt [...]) Sąd Okręgowy w Ł. Wydział XVIII Karny wymierzył skarżącemu karę łączną 20 lat pozbawienia wolności oraz łączną karę grzywny w wysokości 160 stawek dziennych po 10 złotych każda (pkt 1). 30 wyroków (opisanych w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia i ograniczenia wolności oraz grzywny) sąd uznał za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, zaś w pozostałym zakresie miały one podlegać odrębnemu wykonaniu (pkt 2). Sąd Okręgowy wskazał, jakie okresy zalicza na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności (pkt 3), umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym orzeczenia opisanego w *rubrum* pod pozycją 29 (pkt 4), zasądził ponadto od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika skarżącego kwotę 202,80 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu (pkt 5), a także rozstrzygnął o kosztach procesu (pkt 6).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł ustanowiony w tej sprawie pełnomocnik skarżącego. Wyrokiem z 11 stycznia 2022 r. (sygn. akt [...]) Sąd Apelacyjny w Ł. II Wydział Karny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok oraz rozstrzygnął o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 30 sierpnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 5 września 2022 r.), wezwał skarżącego do usunięcia braków

formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) udokumentowanie daty doręczenia adwokatowi R.G. rozstrzygnięcia Okręgowej Rady Adwokackiej o ustanowieniu go pełnomocnikiem dla skarżącego oraz 2) doręczenie jednego odpisu skargi wraz z załącznikami. W piśmie z 13 września 2022 r. (data nadania) skarżący odniósł się do zarządzenia.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 19 października 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 25 października 2022 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie odpisu i czterech kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z 24 lutego 2021 r. wraz z uzasadnieniem, jeśli zostało sporządzone; 2) udokumentowanie daty złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej w administracji zakładu karnego; 3) przedstawienie stanu faktycznego sprawy; 4) wskazanie, które wolności lub prawa skarżącego, wynikające z art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz w jaki sposób zostały naruszone w sprawie objętej wniesioną skargą konstytucyjną; 5) uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego w skardze przepisu z konstytucyjnym prawem skarżącego, wskazanym w skardze jako wzorzec kontroli, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 6) poinformowanie, czy od orzeczenia wskazanego jako ostateczne wniesiono nadzwyczajny środek zaskarżenia. W piśmie z 2 listopada 2022 r. (data nadania) skarżący odniósł się do zarządzenia.

Skarżący zarzucił, że zakwestionowany w skardze konstytucyjnej przepis narusza jego prawo do sądu poprzez niezastosowanie uznanych gwarancji procesu, tj. ujawnienie w czytelny sposób motywów rozstrzygnięcia w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia sądowego sporządzonego na formularzu według ustalonego wzoru (art. 45 ust. 1 Konstytucji).

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w Ł. z 11 stycznia 2022 r. skarżący wniósł kasację do Sądu Najwyższego. W związku z tym Trybunał Konstytucyjny postanowieniem z 26 kwietnia 2023 r. zawiesił postępowanie do czasu jej rozpoznania.

Sąd Najwyższy wyrokiem z 9 maja 2023 r. (sygn. akt [...]) uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności lub praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia warunków wynikających zarówno z art. 79 ust. 1 Konstytucji, jak i z przepisów ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Skargom konstytucyjnym niespełniającym tych warunków oraz oczywiście bezzasadnym Trybunał Konstytucyjny odmawia nadania dalszego biegu.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji „[k]ażdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone, ma prawo, na zasadach określonych w ustawie, wnieść skargę do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności z Konstytucją ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o jego wolnościach lub prawach albo o jego obowiązkach określonych w Konstytucji”.

Z powyższego przepisu wynika, że warunkiem rozpoznania skargi konstytucyjnej jest uzyskanie przez skarżącego ostatecznego rozstrzygnięcia o wolnościach lub prawach albo o obowiązkach określonych w Konstytucji. W związku z tym art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK stanowi, że skarga może być wniesiona dopiero po wyczerpaniu przez skarżącego drogi prawnej, o ile droga ta jest przewidziana, w ciągu 3 miesięcy od dnia doręczenia mu prawomocnego wyroku, ostatecznej decyzji lub innego ostatecznego rozstrzygnięcia. Z kolei art. 53 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p.TK zobowiązuje występującego ze skargą do dołączenia do niej tego orzeczenia.

Skarżący wiąże naruszenie wskazanych w skardze konstytucyjnej praw z wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w Ł. II Wydział Karny z 11 stycznia 2022 r. wydanym w sprawie o sygnaturze [...].

Orzeczenie to zostało jednak uchylone przez Sąd Najwyższy wyrokiem z 9 maja 2023 r. (sygn. akt [...]), a sprawa została przekazana Sądowi Apelacyjnemu w Ł. do ponownego rozpoznania. Oznacza to, że orzeczenie, w związku z którym skarżący łączy naruszenie swych praw, utraciło walor ostateczności.

Skoro w niniejszej sprawie brak jest ostatecznego orzeczenia, to skarga konstytucyjna nie spełnia podstawowej przesłanki określonej w art. 79 ust. 1 Konstytucji, doprecyzowanej w art. 77 ust. 1 i art. 53 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p.TK

Wskazana okoliczność jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Wobec powyższego Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty doręczenia tego postanowienia.